

καὶ τὸ κορμί μου θασανίζει ὡς τὶς ἄκρες
(του)

καὶ δὲ μ' ἀφήνει
νὰ κοιμηθῶ

Ο ἵσκιος τοῦ ἑραστῆ καὶ τοῦ πατέρα

«Μητερούλα, βόγγηξε τὸ κορίτσι, πάρε
τὴν κατσαρίδα ἀπὸ τὰ μάτια μου.
Κυλάει μέσα στὸ φῶς καὶ κατουράει
στὸ νεροχύτη τοῦ μυαλοῦ μου
κι αὐτὸ γκαστρώνεται φουσκώνει
καὶ ξερνάει
στὸ πίσω μέρος τοῦ κρανίου μου
ἔνα πτῶμα».

‘Η μάνα ἀναστέναξε
καὶ κεῖ ποὺ ἔσφιξε τὰ πόδια της
ἔτριξε ἔνας οὐρανός.
Μετὰ σκαρφάλωσε στὴ στέγη τοῦ σπι-
(τιοῦ τῆς
φαντάστηκε τὰ μπράτσα τοῦ Θεοῦ
καὶ βγήκε στὸν παράδεισο.

Τὸ κορίτσι
μὲ τὸ κεφάλι βαρὺ ἀπὸ χιλιάδες πτῶ-
(ματα
καταχωνιάστηκε στὸν ὕπνο κι ὄνειρεύτηκε
τὸν Πατέρα Χειρούργο.

Κύρσας Σπαρτιγός

Τέσσερα ποιήματα

1

Πέταξε τὸ πουλὶ
τὸ ἀσπρὸ φύλλο ἔπεσε.
“Ετσι πετάνε τὰ πουλιὰ ὅταν μυρίζουν-
(ται τὸν οὐρανὸν
νὰ κατεβαίνει.

Γέρασεις, μάνα μου,
ὅμως σὲ πρόφτασα ποὺ κένταγες μὲ τὴ
(γῆ τὶς ἀνοίξεις

καὶ τὴ ζωὴ σου.

Σωπᾶς,
ἔγὼ μιλάω μιλάω μιλάω.

2

Νερὰ πολλὰ ξεκίνησαν
μὲ πάνε
κοὶ χαίρουμαι τὰ μαλλιά σου μὲ τὰ χέ-
(ρια μου.
Στάλεις στάλεις στὴ χούφτα μου ὁ καρ-
(πός τους

βροχὴ ποτάμι δείχνεσαι στὸ δρόμο
κι ἔρχουμαι.

3

Μιὰ στάλα φῶς στὰ μάτια μου.
Ἐτσι κόβεται ὁ οὐρανὸς μέσα στὴ
(βροχῆ.
Ἐτσι γεννιέται ὁ κόσμος πάνω στὸ χῶ-
(μα.

Σταλιὰ - σταλιὰ ζωῆ.

Ἐτσι τραγουδάει τὸ παιδὶ στὴ χαρά
(μου.
Φωνὴ φωνίτσα τῆς ὁμορφιᾶς μου, Εσύ.
Ἐμεῖς μιὰ μέρα θὰ μεγαλώσουμε νὰ κό-
(βουμε λουλουδία χωρὶς τύφεις.

4

Εἶδα τὸ πουλὶ ποὺ χόρευε στὰ χορτάρια.
Τὸ εἶδα. Μέσα στὰ μάτια τὸ εἶδα.

“Υστερα πέταξε.
Μιὰ λίμνη ἀπὸ ὄνειρα κυμάτισε στὶς
(γερμένες πλάτες τῶν χόρτων.
“Αντε, νάρθει ἡ Ανοιξη νάνοίσουν τὰ ὄ-
(νειρα,
νὰ πνιγούνε τὰ χορτάρια στὴ χαρά τους,
νὰ παίζουν τὰ παιδιὰ μὲ τὸν ἥλιο,
νὰ φκιάχουν τάστερια, νὰ φκιάχουν τὴ
(γῆ.

Διογύσης Καρατζᾶς

Πέντε ποιήματα

1

“Οταν ἀνοίξει ὁ κόλπος τῶν ἐλπίδων
θὰ σοῦ δείξω τὴν ἀνεξάντλητη
προσδοκία, στῶν γλάρων τὸ ράμφισμα.

2

Τ’ ἀνοιχτὰ μάτια μας ζευγάρωσαν
τὸν σκοποὺς ποὺ κάναν ρέμα
τὴ ροὴ τῆς φλέβας.

3

‘Ο χορὸς τῶν σημείων
στὸ χαίδευτικὸ καλοκαΐρι.

4

Αὔριο εἶναι ἡ ώρα τοῦ νεροῦ·
σὰ μιὰ ρίζα μικρὴ
θ’ ἀναριγήσω...

5

Δυὸ ἀερινὰ ξημερώματα
μ’ ἔπλασαν
ῶριμο προσάναμμα.

Τερέζα Σιγιγάλια